

BATUHAN YALAZ İLE FİMLERİN HAFIZASINDA MÜZİK YOLUYLA BİR YOLCULUK

Eda Güngör Korçak

Röportajımızda kısa film yönetmeni, besteci ve müzisyen **Batuhan Yalaz**'ın müzik yolculuğunu ve güncel projelerini sizlerle paylaşıyoruz. Ankara doğumlu sanatçı, klasik gitar eğitimine Hacettepe Üniversitesi'nde başladı. Kısa film müziği alanında hem ulusal hem de uluslararası başarılar elde eden **Yalaz**, *En Uzun Gece* filmiyle Denizli ve XI. Uşak Kısa Film Festivali'nde "En İyi Film Müziği" ödülünü kazandı. Bu söyleşide, onun müzikal vizyonunu, disiplinler arası sanat yaklaşımını ve kısa filme kattığı değerleri yakından keşfedeceğiz.

Eda Güngör Korçak: *Kısaca "Batuhan Yalaz"ı tanıyabilir miyiz? Okuyucularımıza biraz kendinden bahsedebilir misin? Müzik ve sinema çocukluk anılarının neresinde?*

Batuhan Yalaz: 1989 yılında Ankara'da doğdum. Anıttepe'de mütevazı bir evde büyüdüm. Müzik ve sinema küçüklüğümde beri hep evde tanık olduğum şeylerdi. Annemin topladığı müzik kasetlerini dinler, akşamları filmler izlerdik. Haftasonları sinemaya gidip filmler üzerine konuşmak bir ritüel haline gelmişti. O yaşlarda fark etmesem de, aslında zihnim müzik ve sinema ile doldurmaya başlamışım. Bir filmi izlerken müziklerinin beni çok etkilediğini keşfettim ve bir sahneyi hatırladığımda arkasındaki müziği de hatırlıyor, bir parçayı duyduğumda zihnimde ona ait

görüntüler canlanıyordu. Hafızamı canlı tutan bu bağ hiç kopmadı. Tabii sadece müzik ve sinema da değil, annem resim çizerdi ve anneannem sürekli kitap okurdu bunları görmek beni çok etkiledi tabii.

Gençlik yıllarımda da sinema ile olan bağım iyice güçlendi. Ankara'da yaşarken, bir arkadaşım ile birlikte bir sürü film alıp günde üç-dört film izliyorduk. Sonrasında bir bara oturup filmler hakkında konuşuyorduk. Beni çok besledi yaşadığım o dönem.

Sinema her zaman hep özenerek takip ettiğim bir şeydi. Eski bir gitarım vardı orada bu filmlerin müziklerini çalmaya çalışıyordum. Artık o kadar film izleme şansım olmuyor ama o dönem bana sinema olan ile bağımı inşa etme fırsatı verdi diyebilirim. O zamanları hala özlüyorum.

EGK: Müzik yolculuğun profesyonel anlamda nasıl başladı, müzik ile sinema nasıl bir araya geldi? Ne zaman karar verdin film müzikleri yapmaya?

BY: Müzik eğitimime çok değerli hocam **Soner Egesel** ile başladım ve bir çok değerli isimle çalışma fırsatı buldum. Klasik gitarla uğraşmak elbet çok öğretici oldu fakat bana yeterli gelmemeye başlamıştı. Bu sırada Bilkent Üniversitesi Senfoni Orkestrası'nın arşiv kayıtlarını yapıyorduk. Hem görüntü hem ses tarafında çalışma fırsatım oldu. Kameramanlık yaparak harçlığımı çıkartıyor, bir yandan da müzik çalışmalarına devam ediyordum. 2013 yılında **Gustav Mahler**'in 8. Senfonisini dinlediğimde net bir şekilde besteci olmaya karar verdim. Fakat sinema da hep gönlümdeydi ve bir şekilde sinemanın içinde olmak istiyordum. Bir karar vermem gerekiyordu ve kendime bir kesişim noktası buldum. Film müziği yapma yolculuğum böylece başlamış oldu.

Ardından İstanbul'a yerleştim ve burada **Barış Diri** ve **İskender Paydaş** gibi önemli isimlerle çalışma fırsatı buldum. 2016 yılında katıldığım 23. Halıcı Bilgisayarla Beste Yarışması'nda üçüncülük ödülü aldım ve kısa filmlere müzik yapmaya başladım. Sonrasında modern dans, dizi ve uzun metraj filmlere müzikler besteledim.

EGK: Saydığın isimlere bakınca çok kıymetli isimlerle bir araya gelme şansın olmuş. Bunlardan sanırım en önemlisi de Soner Egesel. Bize biraz ondan bahsedermisin?

BY: **Soner Egesel**'in benim hayatımda önemli bir yeri var çünkü kendisi ile geçirdiğim vakit benim için çok değerliydi. Müziğe ve sanata bakışımı değiştiren nadir insanlardan biri oldu. Onunla tanıştığimde, sadece teknik anlamda değil, hayata dair düşünceleri de beni çok etkiledi. Bir öğretmenden çok bir baba gibi yaklaşırdı öğrencilerine. Öğrencisini önemseyen, cesaretlendiren bir yapısı vardı. Ben ona sürekli yaptığım besteleri dinletir ve film müziği yapmak istediğimden bahsederdim.

Bıkmadan usanmadan o besteleri dinler ve yorumlar yapardı. Beni yaptığım besteler için çok cesaretlendirdi. "Yapmaya devam et bir gün olacak istediğin şey" dediği anı hiç unutmadım.

EGK: Soner Egesel'e dair bir belgesel film çalışması yürütüyorsun ve bu filmin küçük bir kısmında yer aldığım için bu çalışmanın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Belgesel projenin yolculuğunu okuyucularımızla paylaşır mısın? Ne zaman karar verdin? Çalışmalar nasıl ilerliyor?

BY: Küçüklüğümden beri fotoğraf makineleri ile haşır neşir olmuşum. Video kameralara da erişebildiğimde kötü de olsa hep bir kameram oldu. Arkadaşlarımda videolarını çekip ufak videolar yapıyordum. Hem müzik programlarıyla hem kurgu programlarıyla haşır neşir oldum. Bu yüzden uzun zamandır aklımda film yapmak vardı zaten fakat film müziği yapmaya başladığımda, film yapmanın zorluklarını görmeye başladım. Yalan yok bu biraz gözümü korkutmuştu fakat artık farklı disiplinlerde üretme arzumu bu korkularım karşısında galip geldi sanırım.

2020 yılı benim için ekstra zorluklarla geçti. **Soner Egesel**'in vefat haberini aldığımda içimde bir şeyler kıpırdanmaya başladı. **Soner Egesel** ile kurduğum bağ ve onun yaşadığı sıkıntıları içselleştirmem, beni bu filmi yapmaya itti. Onun gibi bir değeri anlatmak ve aynı hisleri paylaştığım müzisyenlerin yaşadığı zorluklara kendimce bir ses olabilmek istedim. Bu belgesel film benim için sadece bir sanatçı portresi değil, aynı zamanda Türkiye'de müzisyenlerin ve kültürün geçirdiği dönüşümün bir kaydı.

Çekimlerin bir kısmını geçen sene gerçekleştirdik. Şu an kalan çekimleri tamamlamak ve filmin kurgu aşamasına gelmek için çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

EGK: Bu belgesel film ile beraber yürüttüğün film müziği çalışmaları da var. Bir film projesi sana geldiği zaman çalışma yöntemin nasıl şekilleniyor? Önce

senaryoyu okumak mı daha iyi oluyor senin çalışman için, yoksa kaba kurgusu bitmiş bir filmi izlemek mi?

BY: Duruma göre değişiyor bu ama genelde projelere senaryo aşamasından dahil oluyorum ve karakterlerle bağ kurmaya, atmosferi anlamaya çalışıyorum. Sonrasında ön çalışmalarımı yapıyor ve temaları bulmaya çalışıyorum.

Bana göre en sağlıklı, filmin kurgusu bittikten sonra tam anlamıyla çalışmaya başlamak. Tabii sahneyi çekmek için müziğe ihtiyaç olmayan bir senaryodan bahsediyorum. Bazen bu da oluyor.

Kurgu bittikten sonra da yönetmen ile sahneleri tek tek çalışıp neye ihtiyacı var, ne istiyor, neler yapabiliriz gibi konuları konuşup çalışmaya başlıyorum. Yaratıcı fikirler bulmak ve sahnenin ihtiyacı olan atmosferi kurmak en keyif aldığım şeylerden biri. Bence sinemada müzik, yalnızca duyguları taşıyor; aynı zamanda görünmeyi, söylenmeyi de seyirciye fısıldıyor. Müziğin bu görünmez dili, hikâyeye kendi katmanlarını ekliyor. Görünmeyen bir karakter gibi bize bir çok şeyi anlatabiliyor. Müzikle hikâye anlatmanın, yeni sesler bulmanın keyifli bir tarafı olduğunu söyleyebilirim.

EGK: Yeni projelerin var mı peki? Film müzikleri ya da albüm çalışması gibi.

BY: Aralık ayında bir uzun metraj filmin müziklerini bestelemeye başlayacağım. Ardından 2026 yılının yaz aylarında ortak yapımcısı olduğum bir uzun metraj filmin müzikleri beni bekliyor. Tabii bu işlerin yanında kendi işlerimi de devam ettirmem gerekiyor. Belgesel filmimin çalışmaları devam ediyor ve bu yıl sonuna doğru bir single ve bir albüm yayınlamayı hedefliyorum. Instagram'da da "a Memory Journal by Batuhan Yalaz" ismiyle görsel ve işitsel bir günlük yapmaya çalışıyorum. Burada çektiğim fotoğraflar, filmlerin yapım süreçleri ve çektiğim micro filmleri paylaşacağım.

EGK: Bir filmi izlediğinde müzik açısından değerlendirdiğinde, seni en çok etkileyen kısmı neresi oluyor? Bize İzlediğin filmler arasında seni müzik açısından etkileyen, “bu filmde müzik olmazsa olmaz” dediğin bir film listesi verebilir misin?

BY: Müziğin, filmin atmosferine olan uyumu beni çok etkiliyor. Bence bir film müziği, sadece iyi melodileri olan bir müzik olmamalı, aynı zamanda sessizlik ile de dans edebilmeli ve karakterlerin dünyasını yansıtmalı. Son dönemde beni en çok etkileyen filmler **Cold War** (Paweł Pawlikowski, 2018), **The Lighthouse** (Roger Eggers, 2019) ve **The Zone of Interest** oldu sanırım. **The Zone of Interest** (Jonathan Glazer, 2023) sesi hafızaya kazıyan, hem müzikleri hem de ses tasarımı açısından izlenmesi gereken bir film.

Listeler konusunda pek iyi değilim açıkçası çünkü çok fazla sevdiğim film ve besteci var, ama aklıma gelen birkaç tane sıralayabilirim:

Three Colors: Blue (Besteci: Zbigniew Preisner [Krzysztof Kieślowski, 1993])

Never Look Away (Besteci: Max Richter [Florian Henckel von Donnersmarck, 2018])

Arrival (Besteci: Jóhann Jóhannsson [Denis Villeneuve, 2018])

Cléo de 5 à 7 (Besteci: Michel Legrand [Agnès Varda, 1962])

Blade Runner (Besteci: Vangelis [Ridley Scott, 1982])

Cinema Paradiso (Besteci: Ennio Morricone [Giuseppe Tornatore, 1988])

Decision to Leave (Besteci: Jo Yeong-wook [Park Chan-wook, 2022])

Schindler's List (Besteci: John Williams [Steven Spielberg, 1993])